

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 49. Alberti Magni obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

nentur vel daturi pœnas, vel dimittendi
 pro ratione facinoris. Executores testa-
 mentorum rationem reddent coram vi-
 ris ab Archiepiscopo in quovis archidia-
 conatu constitutis. Interdicta ecclesia-
 stica accurate observabuntur. Hieroso-
 lymitani Equites Hospitalarii S. Joannis
 non abutentur suis privilegiis.

Sæcul. XIII.

A. C. 1280.

1120. n. 13.

1122. n. 17.

n. 18.

§. XLIX.

Alberti Magni obitus.

Archiepiscopus Sifridus hoc ipso anno
 interfuit exequiis Alberti Magni hu-
 jus celeberrimi Doctoris ex Ordine Præ-
 dicatorum. Is, postquam episcopatum Ra-
 tisbonensem annuente Papa Urbano IV
 abdicaverat, Coloniam profectus in tel-
 lula sua u. Religiosus privatus sua exer-
 citia ordinaria, inter alia lectiones publi-
 cas resumpsit. Anno 1274 a Papa Gre-
 gorio X ad concilium Lugdunense acci-
 tus, ibi Rudolphi Romanorum Regis ra-
 tionibus consuluit. Cum Coloniam re-
 diisset, quodam die publicæ lectioni suæ
 vacantem memoria derepente destituit.
 Quod tanquam instantis mortis suæ si-
 gnum accipiens, SS. Virginem id pluri-
 mos abhinc annos sibi prædixisse asseruit.
 Ergo discipulis suis valere iussis, omnem
 curam in sola sui præparatione ad mor-
 tem defixit, quotidie pro se ipso officium

Sup. l. 84.

§. 64.

Vita to. I.

oper. 63 op.

Bzov. 1280.

n. 8. 9.

H 2 vita

Sæcul. XIII.
A. C. 1280.

vita functorum in loco suæ sepulturæ recitans. Sancte obiit 15 Nov. 1280. Corpus Coloniae, intestina Ratisbonæ humata sunt. Funeri aderant cum Archiepiscopo Sifrido Canonicorum collegia, multi ex Ordine Nobilium, & ingens populaturba. Papa Gregorius XV Albertum an. 1622 Beatum declaravit.

Ejus scriptorum numerus est tantus, ut horum collectio unum ac viginti volumina in folio conficiat. Primum folios in logicam Aristotelis commentarios continet. Secundum, quintum, ac sextum complectuntur physicam; tertium metaphysicam, quartum doctrinam morum, & politiæ, omnia ad mentem Aristotelis. Dantur ibi quinque volumina commentationum in sacras litteras, unum sermonum; commentarii in excellentissimum S. Dionysium, & in Magistrum sententiarum; summa Theologiæ; & quædam aliæ dissertationes de pietate ac eruditione. Illis, qui hunc authorem legerunt accuratius, relinquo demonstrandum, quid eum Magni nomine dignum reddiderit. En modica, quæ mihi notavi! In tribus de physica voluminibus identidem citat Aristotelem & Arabes ejus interpretes. Hæret in confutandis physicis antiquis, quos Aristoteles impugnavit, & quorum scripta sunt perditæ, opiniones obliteratæ. Assumptum semper

semper quatuor elementa & totidem qualitates, calorem, frigus, siccitatemque ac humiditatem: & sæpe pro principiis ponit propositiones nec ex se ipsis manifestas, nec aliunde probatas. Loquens de coelo exiguam astronomiæ notitiam ostendit: pro re certa sumit vim siderum influentem in corpora inferiora: & de astrologia judiciaria veluti vera de scientia differit, nec illam vituperat; immo alibi politiæ jungit. Dum de meteoris meminit, exilem suam geographiæ cognitionem prodit: & alibi Byzantium haud ægrius quam Tarentum in Italia collocat. De fossilibus mentionem faciens, gemmis vires magneticis similes attribuit, experimentis, quæ non probat, innixus: & postea illarum virium causas indagat. Etymologias sæpe absurdas tradit, explicare cupiens vocabula linguæ græcæ, quam ignorat: id quod ei commune est cum plerisque illius ætatis Doctoribus.

Sæcul. XIII.
A.C. 1280.

to. 2. l. 2. de
calo tract. 3.
c. 5.
to. 4. p. 347.
Ibid. 4. p.
218. B.

§. L.

Seditio Viterbiensium.

Sedes Apostolica sex pæne mensibus vacabat ob discordiam Cardinalium Viterbii præsentium. Rex Siciliae Carolus eodem se contulit, ut primum de Nicolai III morte nuncium accepit pergratum

Ricord. Ma-
lesp. c. 207.
Rayn. 1281.
n. 1. 2.

H 3 tum